

Михаил Алмашай,
Михаил Молнар

2-3 ЦВІТ

СЛОВО ЗА СЛОВОМ

Практична граматика
русинського языка
для недільної народної школы

СЛОВО ЗА СЛОВОМ

Практична граматика
русинського языка
для недільної народної школы
(2-3 цвіт)

Складали:

Михаил Алмашій,
Михаил Молнаръ

Ужгород
Выдавательство В.Падяка
2004

ББК 81.41

УДК 811.161

A51

Допущено на дочасное хоснованя
як експерименталный учебник
методичнов радов
Централної Свалявської недільної
русинської школы

Члены методичної ради

М.И.Безик

А.П.Похилець

А.М.Мегела

Редактор

В.И.Падяк,
кандидат філологічних наук

Фото для обкладинки В.Падяка

© М.Алмашій, М.Молнарь, 2004;

© Видавництво В.Падяка, 2004.

ISBN 966-7838-71-4

Милі и добрі діти!

Книжочка, которую вы берете у руки, поведе вас в мир русинского языка, в мир его лексики, т. е. многочисленности его словесного склада. Вы узнаете про значения того или другого слова, его звуковую природу (фонетичные особенности), про изменения форм слов в беседе (морфологию), про связь слов в предложении (синтаксис).

Коли вы были ищи дуже маленьки, не знали ни читати, ни писати, ваші мамка и нянько, бабка и дідик розказовали и читали вам файні казочки, стихи, пословиці и приповідки. Вам было інтересно слухати, бо они вели бесіду образно, так, что коли уповіли якоєсь слово, вы нараз не лем порозуміли, а й увиділи перед собою якийсь образ.

Говориме межи собов, чуєме слово *хаїца* и видиме перед собою множество дерев, корчуй, грибуй, шилякої твари, потят. Повім слово *веселый* – перед нами чоловік, который сміється, радісно говорить, од радости блістять у нього очі. Слово *бідний* викликає образ худого, голодного и нещасного чоловіка у ветешному, поношеному платю из смутним лицом. Слово *скоро* розуміємо як якоєсь дійство, що указує на швидкість при бігу, хожінню, роботі, іді и т. д.

Каждый чоловік, говорячи єден из другым, ци у писмах, ци у новинках, ци науковых работах має правильно, точно, образно передавати свої думки, подбирати майпорозумілі, майумістні, стилистично оправдані слова.

ЛЕКСИКА

У русинському языку доста много слів, оби говорити правильно и образно, завто слово є основнов єдиницьов языка. Головное призначеня слова – точно назвати предмет, живое существо, поняття, їх признаки, количество, дійство.

Каждое слово має своє конкретное значення, свою семантику. Айбо даякі слова можуть быти єднозначными и многозначными. А даякі слова паралельно из прямым мавуть и переносное значение. Напримір, слово *косити* має двоякое значение: Чоловік косить траву. Война косить люді.

У нашому языку можеме найти слова, котрі и читавутся и пишуться еднако, айбо значения у них іншакое, различное.

Напримір: *Лавка* – лавиця; *лавка* – дощка, перевержена из берега на берег малої річки для переходу; *лавка* – маленький бовт, магазин.

Бокс - вид битки у специальных рукавицах; *бокс* - масть для обуви; *бокс* – хлопчачое стрижіння накурто; *бокс* – закрытое поміщеня для стоянки усякої техники.

Газ – невидимое воздухоподобное вещество, якое горить (газом мож задушитися); *газ* – шовковое тоненькое прозрачное полотно; *газ* – неприятное газоподобное выделеня из утрунка чоловіка; *газ* – намало поламана солома (кажуть: не солома, а самый газ).

Коса – заплетеное дівочое волося; *коса* – предмет для селянської роботы, для кошіння травы; *коса* – полуостров у виді узкої полосы.

Новина – якась нова вість (Кажуть: «Дівчата, повім вам новину»); *новина* – нова земля под оранку (Кажуть: «Пшениця посіяна у новину»); *новина* – нова варена їда: молоді крумплі, лопатки, дыні (Кажуть: «Діти, днесь будете їсти новину»)

Правило 1. Слова из противоположным значенью звутться АНТОНИМЫ: друг – враг; приятель – неприятель, просто – криво,

добрий – злый, розумний – дурний, малий – великий, день – нүч, любити – ненавидіти, убратися – розбиратися, богатство – біднота, світлий – темний, веселый – смутный.

Задача 1. Найти у казці из читанки слова-антоними.

Правило 2. Слова, котрі у бесіді звучать, а на писмі написані не єднако, а они близкі по значению, звуться СИНОНИМИ: род, родина, родичі; благий, добрый, сердечный, чесный; ходити, бродити, блудити; лице, тварь; сердитися, біситися, злитися, нервозитися; лоб, чоло; ероплан, самольот; говорити, лопоніти; брати (крумплі), копати (крумплі, яму, тенгерицию).

Задача 2. Найти у текстах читанки слова-синонимы.

Правило 3. Є у русинському языку слова, які служать для определення признака предмета, повноты характеристики чоловіка, поняття, явлення. Сякі слова звуться ЕПІТЕТИ: ясное небо, свіжий воздух, сині горы, квасный потук, файнное дъївча, теплый вихор, нещасный сын, зелененький плай, тепла усмішка.

Задача 3. До данных слув подобрать епітеты: *поле, гора, озеро, люде, небо, трава, сонце, улиця, пішачок, верба*.

Правило 4. Слова у переносному значению для определення якогось предмета авать явленія, похожого на нього даякими сторонами ци качествами, звуться МЕТАФОРИ: Тюрьма реве за тобов. Ци корова злизала усіх русинів? Черлені макы – то є наша кровиця. Спи, дъитинко, спи, рыбко золота. Коли догорить твоя свічка?

Задача 4. Найти у читанці слова-метафоры.

Каждый язык по-своему богатый и красный. Айбо його богатство – не у великому числі звуків ци слів. Його богатство – у числі думок, повіденых словами. И красота языка залежить од красоты думок, якими жили наши предки и якими живеме теперь мы. Красна думка – то є и

красное повоженя чоловіка у житю, и красні поступки, и межиличні контакты люди. Завто, киль говориме за красу языка, то маєме думати за красоту чоловіка, который говорить сим языком. И язык, и люде наші красні. И языком, и душов наші люде богаті. Богатство языка, думок, чувств людських душ – то є выраженя розума нашого народа. Завто маєме гордитися и своим русинським народом, и його языком. На нашему языку сохранилися красні памятники писемности, обычай, співанки, казки. Мудрість русинського народа майлішне отбилася у пословицях, приповідках, приказках, переказах, загадках. Як красно народ каже за свій язык: «Який бы язык не быв чужинський, а майфайний – материнський (русинський)». «Чужий язык изучай, а свій русинський николи не забывай», «Ко язык русинський (материнський) не знає, тот и свій род не уважає». «Тот язык нам милый, который нянько и мамка нас научили». «Челядник без языка, як дерево без коріння». Нам треба додержуватися чистоты и красоты слова. Бо як народ каже, «од красных слув и серце тепліє, и людьом легше ся жие». «У добрых словах и добра правда». «Добре слово иде лем од доброго серця».

Іншими устами говорить Карпатський край, який поновляється, пробиватися до світла, живе повнокровно. Нашое русинськое слово – то є призыв, зов, благовістник, который свідчить, што народное воскресеніе починаться для русинів. Сей клич буде усе дале и дале, ширше и ширше чутися, докі не переросте у торжество побіди сітла над темнотов.

Правило 5. По значению слова ділимє на:

- слова-предметы: *ложка, вилка, перо, тийка, вилы, гуслі, книжска;*
- слова для позначення живых существ: *чоловік, жона, сестра, уйко, олінь, медвідь, синиця, воробок, слон* и др.
- слова – ростини: *пшениця, овес, трава, вино, слива, жалива, дербанка, бервінок, чабрик* и др.
- слова – понятія: *чеснота, доброта, розум, глупота, ошколоаня, пустованя, думка, гадка, світозор, кругозор, точка зору* и др.
- природні явленія: *бліскавиця, вихор, буря, звіздопад, веселка;*
- слова-признаки: *соленый, синъый, солодкый, терпкый, бордовый, кавильловый, кожсаный, деревляный, мальованый* и др.;

- слова-числа: *єден, два, три, чотири, п'ять, десять, тринадцять, двадцять, сто, тристо, п'ятьсто, шістьсто, тисяча, міліон* и др.;
- слова для позначення часу, міста, способу дійства: *учора, завтра, сночи, позасночи, напослідь, зверхы, сподом, наслу, наремно, накурто, навелико, фаен, красно, домак, докус.*

Перечислені выше слова можемо назвати єдним словом — основні (аватъ самостоятельні). окрім основних, у русинському языку є спомочні слова: *и, а, у, над, за, перед, при, но, ану, лем, йой* и др.

СЛОВО ЯК ОБ'ЄКТ ФОНЕТИКИ

Звуки и букви

Правило 6. Слово складається из звуків. Звуки діляться на гласні и согласні. Звуки А, Я, Е, Є, І, І, У, Ю, ЙО, И, Й звуться гласними. Звуки Б, В, Г, І, Д, Ж, З, Й, К, Л, М, Н, П, Р, С, Т, У, Ф, Х, Ц, Ш, Щ звуться согласними.

На писмі кождий звук має свою букву. Букви є велики и малі. Великі букви: А, Б, В, Г, І, Д, Е, Є, Ж, З, И, І, Й, К, Л, М, Н, О, П, Р, С, Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ъ, Й, Ю, Я.

Малі букви: а, б, в, г, й, д, е, є, ж, з, и, і, і, й, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ь, ы, ю, я.

Букви, розміщені у шор, называєме азбуков.

Задача 6. а) Напишіть коло великих букв малі букви.

б) Напишіть цілу азбуку напамнять.

в) Назвіть число звуків и букв у словах: Иван, пойти, носить.

г) Назвіть гласні и согласні звуки у тексті читанки.

Правило 7. У алфавіті є звуки, близкі по звучаню: Б – П, Д – Т, Ж – Ш, З – С. Котру букву треба писати на конци слова из названих пар?

Писати треба таку букву, котру ліпше чуєме при зміньованю слова. Напримір: пишеме «крыбка», говориме «крыпка», бо добре чуєме звук Б у змінених словах *рыбы, рыбов, рыбами, рыбак*. Пишеме

« slabka » - говориме « лапка », бо добрі чуєме у зміненіх словах звук Б: *лаба*, *лабов*, *лабами*. Пишеме « лапка » – говориме « лапка », бо добрі чуєме у змінених словах звук П: *лата*, *латати*. Пишеме « сладка » – говориме « латка », бо у зміненому слові добрі чуєме звук Д: *ладити*. Пишеме « латка » и говориме « латка », бо у зміненому слові добрі чуєме звук Т: *латати*. Пишеме « везти » - говориме « вести », бо у зміненому слові добрі чуєме звук З: *везу*, *веземе*, *везуть*.

Задача 7. Запишіть пропущену букву П або Б у словах: воро_ки, клу_ки, ва_но, ду_, ду_кати, тру_ка;

Г або Х в словах: ду_, мо_, да_, ле_кий, во_кий, но_ті, со_нути;

Д або Т в словах: поря_ки, пла_ка, наза_, гра_, са_, су_, плы_кий, соло_кий;

Ж або Ш в словах: кни_ка, ка_ка, ло_ка, ла_ка, мы_ка, тя_кий, ду_шый, до-ро_шый;

З або С в словах: бли_ко, ни_кий, слы_кий, вы_шый, хов_кий, кра_шый, рі_ник, ра_.

Запам'ятайте: Служебні слова без, од, из, з, зо або префікси над-, об-, роз- пишуться усе так: безвинний, безпечний, одняти, надкусити, розсудок, з мамков, из смереков, из няньком.

Задача 8. Напишіть п'ять малых речень из сими словами.

Правило 8. Як писати префікс З- перед К, П, Т, Х, С, Ц, Ч, Ш, Щ? Звуки, передані сими буквами, є глухими. Звонкий звук «З» уподобляється глухому С: *спечи* (хліба), *стерти* (стул), *скалічти* (чоловіка), *сфалишовати* (правду), *ссыпати* (пшеницю), *ссыпати* (зерно у міх), *исшити* (сорочку), *счесати* (косу), *сцидити* (молоко), *схыбити* (у чомусь).

Задача 9. До каждой букви (К, Т, Х, С, Ц, Ч, Ш, Щ) придумати по дві слова.

Правило 9. У русинському языку звуки Д, Т, З, С, Ц, Л, Н, Р виговорювуться и твердо, и мягко. Приміри: *сад, горбд, розказ, дораз, кос, вул, стул, лен, хосен, мотор, донор, дохтор ци: будь, друть, хотъ, масть, жаль, день, перстінь, вісъ, папірь, теперъ.*

Другі звуки: Б, В, Г, Ж, К, М, П, Ф, Х, Ш, Щ ви говорюємо лем твердо: *дуб, тобов, Бог, нужс, воробок, пух, лопух, кожух, вош, прыц.*

Задача 10. Найдіть у читанці слова из мягкими звуками.

Придумайте слова на -ДЬ, -ТЬ, -СЬ, -ЛЬ, -НЬ.

Придумайте слова из твердыми Д, Т, С, Л, Н.

Правило 10. Звуки Д, Т, С, З, Ц, Л, Н перед йотоваными Я, Ю, Є, І ви говорюємо мнягко, а перед А, У, Е, І – твердо.

Задача 11. а) Напишіть по дві слова, у которых є склады *да, дя; та, тя; за, зя; са, ся; ца, ця; ла, ля; на, ня;*

б) *де, дє; те, тє; се, сє; зе, зє; це, цє; ле, лє; не, нє;*

в) *di, дї; ti, тї; зї, зї; ci, сї; цї, цї; лї, лї; нї, нї;*

г) *ду, дю; ту, тю; зу, зю; су, сю; цу, цю, лу, лю; ну, ню.*

Правило 12. За звуками Г, І, К, Х, Ж, Ч, Ш, Щ нигда не пишеся Я, Ю, Є, І:

ганьба, гагуны, каша, хаща, жаба, чаяти, шапка, щастя;

густи, гумакы, куфер, худый, чухати, шустер, щука;

герой, геометрія, кецок, Хеб, жеб, чеснок, шестый, щезнути;

гіпс, кіфлик, хіріти, шіфа, щіль.

Правило 13. Согласный звук перед О помнякшується мягким знаком: *няньо, мальованый, пятьох, синьоватый, польовий, нього, сього.*

Правило 14. Йотованое О передається знаком ЙО: *його, Йосиф, йой, йовнотанка, йойката.*

Правило 15. Межи губным М и йотованным Я вставляться Н: *мясо, памнятъ, мнятъ, мнявкати, мняч, мняцкати, помнянугти, памнятати.*

Правило 16. Коли у конці склада у бесіді чується У, на писмі треба писати В: читав – читав, из тобоу – из тобов, изо мноу – изо мнов, пошоу – пошов, каука – кавка, лаука – лавка.

Общи задачі на закріплення граматики:

а) Красно перепишіть нижче дані речення:

б) подчеркніть у сих реченнях подобні до себе слова;

в) у подобних словах подчеркніть букви, котрі мінявуть смисл слова.

г) подчеркніть и поясніть слова, у котрих ся мінять смисл слова од надголоса:

Коні воду плють, копытами бють. Моря глубші од рік. Бараны майглупіші домашні тварі. Лице заллялося потом. Маєме біду из подбом, бо заламуєся. Для зерна майліппий полотняный міх. Хлопчик цілу нүч не мүг спати. Сніг застелив ушиткі горы. Туй нигда не было никого. Не пий паленку! Мідь черленовата. Мед солодкий. Лед товстый. Лет швидкій. Через тебе м сночи бита. Черес роблять из товстої кожи. Не ганьбися свої отчини. Благое теля и дві коровы уссе. Усе маву из тобов біду. Дерево росте дуже помалы. Рости, моя дытиночко! Загадку треба одгадовати. Загатити воду не так легко. Загатя – село у Іршавському районі. Устаньте, суд иде! У мене суть добре свідкы. Они будуть правдиво свідчити. Світити треба лем уночи. Чия вина? – Материна, не бий мене – я не винна. У нас дома усякі вина. У селі отворили винний магазин. Смерть не мине никого. Коло мене го не бий! Ладися, неборе, у далекий путь! Ой, мы из ним не в ладу. Сліпого треба вести. Сіно ліпше на возі везти. Не лижи порошаний цукор! Не лежи, а дашто роби.

СЛОВО ЯК ЕЛЕМЕНТ МОРФОЛОГІЇ

Склад слова

Правило 17. Каждое слово має склады. Оно може быти єдноскладовым, дваскладовым, трискладовым, четырискладовым и т. д. Єдноскладові: *мак, дуб, сон, май, март*; дваскладові: *липа, зима, нота, оріх, ухо, сонце*; трискладові: *золото, долото, удиця, кривуля, пасуля*,

цабати, бігати; четырискладові: желеzниция, потылиця, шелестті, мальовати.

Задача 12. Придумать по дві єдно-, два-, три-, четырискладові слова.

Правило 18. Күлько у слові гласных звуків, толькі и складів:

И-ван, Я-ре-ма, а-на-то-мі-я. Склады є открыты и закрыты. Открытый склад күнчаться на гласный звук: мо-ло-ко, ко-ро-ва. Закрытый склад күнчаться на согласный звук: Аи-на, Со-кыр-ница, дов-гый, жов-тый, дуб-ник.

Слово складаться из морфем: коріня, префікса, суфікса, закінчення. Корінь слова – обща часть родственных слів: мудр/ый, мудр/o, мудр/ець.

Префікс – часть слова перед корінном: думати – придумати – раздумати; гадка – пригадати, давати – придавати.

Суфікс – часть слова межи корінном и закінченням: красний, краснота; читати, читанка, прочитаний.

Корінь, префікс и суфікс суть основов слова.

Закінчення (флексія) находится на кінці слова: синий, засиніло, зеленый, зелена, зеленое.

Префікси и суфікси мають функцію словообразовання.

Задача 13. Образуйте нові слова од корінів: вод-, род-, зем-, неб-.

Правило 19. Звуки Н, С, Т, Д, Л не подвоюватися: знаня, ламаня, ношіня, пилованя, біганя, платя, судя, статя, житя, праня. Айбо на стыках префікса и коріня согласні можуть подвойоватися: оббивати, oddавати, оббирати, oddажса, oddячитися.

ЧАСТИ РІЧИ

Н а з ы в и к

Правило 20. Людські імена, назвы звірів, птиць, рік, довколишніх предметів, понять называєме називниками: Иван,

Петро, Міша, Марія, Олена, олінь, лисиця, яструб, воробок, пупікач, Латориця, Тиса, Боржава, столець, лазиво, сила, думка, розум.

Задача 15. Из читанки выписати десять назывникў.

Правило 21. До каждого назывника мож додати слова *тот, тата, тото, тоті*: *тот* *чоловік*, *тота* *жона*, *тото* *потя*, *тоті* *ворони*.

Розличаєме три роды назывникў: мужеський, жўнський, середный. Назывник из додатковым словом **ТОТ** є мужеського рода: *тот дуб, тот город, тот прут, тот проруб*. Назывник из додатковым словом **ТОТА (ТА)** є жўнського рода: *тота невістка, тота oddaničia, tota школа, tota писанка, tota синичка*. Назывник из додатковым словом **ТОТО (ТО)** є середнього рода: *тото озеро, tototo слово, tototo племя, tototo беремня, tototo озеро, tototo вымня, tototo чоло*.

Род назывника є лем у єдині. На писмі роды назывника позначасме так: **м. р.** (мужеський род), **ж. р.** (жўнський род), **с. р.** (середный род).

Задача 16. Выписати из читанки по пять назывникў каждого рода.

Правило 22. Коли говориме за ёдну особу, то назывник находится у єдині: *чоловік, сын, косичка, перо, сукман, ташка, хмарка*. Коли говориме за многі предметы ци особы, то назывник находится у множині: *ногы, топанкы, сорочки, косиці, оборогы, дыні, кошикы, паскы*.

Задача 17. Выпишіть из читанки ци придумайте по три реченя из назывниками у єдині и множині.

Правило 23. Слова – назывники могутъ отвічати не лем на вопросы **Ко? Што?**, а и на многі другі вопросы: **Кого? Чого? Кому? Чому? Кого? Што? Кым? Чим? На кому? На чому?** Од сих вопросў залежить закўнчэння слова. Зміна закўнчень у назывниках звеся **ЗМІНЬОВАНЯ**. Маєме шість видў зміньованя або шість змінникуў:

- Називний** - ко? што?
- Родовий** - кого? чого?
- Давальний** - кому? чому?
- Видяшій** - кого? што?
- Творящий** - ким? чим?
- Місцевий** - на кому? на чому?

Задача 18.

Попробуйте змінювати слова по вопросах:

1. Рыб-а	кос-а	zeml-я	Рыб-ы	кос-ы	zeml-і
2. Рыб-	кос-	zeml-	рыб-	кос-	zem-
3. Рыб-	кос-	zeml-	рыб-	кос-	zeml-
4. Рыб-	кос-	zeml-	рыб-	кос-	zeml-
5. Рыб-	кос-	zeml-	рыб-	кос-	zeml-
6. Рыб-	кос-	zeml-	рыб-	кос-	zeml-

Попробуйте змінювати даякі другі слова:

1. Дуб	Сон	Учитель	Дуб-ы	Сн-ы	Учител-і
2. Дуб-а	Сн-а	Учител-я	Дуб-ув	Сн-ув	Учител-ьув
3. Дуб-у	Сн-у	Учител-ю	Дуб-ам	Сн-ам	Учител-ям
4. Дуб	Сон	Учител-я	Дуб-ы	Сн-ы	Учитель-ув
5. Дуб-ом	Сн-ом	Учител-ом	Дуб-ами	Сн-ами	Учител-ями
6. Дуб-і	Сн-і	Учител-ю	Дуб-ах	Сн-ах	Учител-ях

1. Тіл-о	Озер-о	Лиц-е	Тіл-а	Озер-а	Лиц-я
2. Тіл-а	Озер-а	Лиц-я	Тіл	Озер	Лиць
3. Тіл-у	Озер-у	Лиц-ю	Тіл-ам	Озер-ам	Лиц-ям
4. Тіл-о	Озер-о	Лиц-е	Тіл-а	Озер-а	Лиц-я
5. Тіл-ом	Озер-ом	Лиц-ем	Тіл-ами	Озер-ами	Лиц-ями
6. Тіл-і	Озер-і	Лиц-і	Тіл-ах	Озер-ах	Лиц-ях

Задача 19. Перепишіть п'ять речень из читанки. За кождым називником у скобках позначіть род (м., ж., с.), число (ед., мн.), змінник (Н., Р., Д., В., Т., М.). Поставте до них вопросы.

Приложник

Правило 24. Слово, котре є указе, який є предмет (по смаку, величині, красі, фарбі) і отвітчать на вопросы: який? яка? якоє?, звеся ПРИЛОЖНИКОМ.

Примірі: добрий, солодкий, смачний, терпкий, великий, малый, довгий, курткий, широкий, узкий, тонкий, веселый, хмурый, смутный, файний, зеленый, ліловий, бордовий, синій, жовтый, попелястий.

Правило 25. Приложники розпознаємо по родах: м., ж., с. роды: добрий (м. р.), добра (ж. р.), доброе (с. р.)

Задача 20. Каждый приложник поставте у всі роды и додайте до них подходящі назывники: смутний, ліловий, барнастий, широкий, добрий.

Правило 26. Приложники розличаємо по числах: по єдині і множині: веселый – веселі, файний – файні, солодкий – солодкі.

Задача 21. Найдіть у читанці приложники и поставте їх у множину.

Степені приложників (Степенование)

Правило 27. Свойство ци качество, выраженое приложником, може быти у меншув або булшув мірі, од чого и розличаємо три степени: перша степень (обычна): солодкий, низкий, студений, добрий; друга степень (поруялна): соложий, нижий, студенишний, добришний; третя степень (майвысша): майсоложый, майдобришний.

Задача 22. Простепенуйте приложники: глубокий, широкий, сильный, худобный, тонкий, розумный, веселый и до каждого додайте назывник.

Чинник

Правило 28. Слово, якеє указує на дійство и отвічать на вопросы: **што робить? што робиться з кымись?**, звеся ЧИННИКОМ: Ученик біжить, чинить сопілку (пишалку), ладиться до школы. Учитель учиць діти, говорить, наставлять. Мамка годує, варить, порайить, дойить.

Задача 23. Найдіть у читанці або придумайте десять чинників.

Правило 29. Чинник має три лица: першое Я, другое Ты, третье ВЫН (УН), ОНА, ОНО. Напаримір: я пишу, ты пишеш, вун (она, оно) пише.

Чинник міняться по числах – по єдині и множині: *роблю, робиш, робить, роблять, ходять, моляться.*

Задача 24. Напишіть, што чинить каждое лице: учитель, хлопчик, директор, орел, сусіда, священник.

Правило 30. Чинник указує на час, коли што одбывається. Часы є три: теперішний, минувший, будущий: *хожу, ходив, буду ходити.*

Задача 25. Змініть подані чинники у лицах, числах, часах: *любити, даровати, памнятти, честовати, сокотити, обороняти (боронити).*

У кожному лицю закінчення чинника міняться. За закінченнями можеме поділити чинники на першое и другое зміньовання.

До первого зміньовання належать чинники, у которых закінчення другого лица єднины -еш (-еш): *несеш, береш*, а у третьому лицю множини -уть, -ють: *несуть, беруть.*

До другого зміньовання належать чинники, у которых закінчення другого лица -иш: *просиш, любиш, говориш*, а у третьому лицю множини -ать, -ять: *просять, люблять, говорять.*

Задача 26. Выпишіть из читанки чинники первого и второго зміньовання у окремішні стовпчики и поставте їх у другое лице єднины и третье лице множини.

Числитель

Правило 32. Слова, котрі служать для позначення числа лиць, предметів, звірят, понять и отвічавуть на вопросы **кілька?** який по порядку?, звуться ЧИСЛИТЕЛЯМИ.

Числителі, котрі отвічавуть на вопрос **кілько?**, звуться кількостевими числителями: *еден, два, шість, десять, сорок, сто, п'ятьсто, девяносто, тисяча, міліон, тріліон*.

Числителі, які вказувуть на порядок предметів, понять и отвічавуть на вопрос **який? который? яка? яке?** звуться порядковими числителями: *перший, п'ятий, десятый, стотий, тисячный*.

Задача 27. Выпишіть из читанки або придумайте кількостевенні и порядкові числителі и додайте до них називники. Напримір, *еден чоловік, два дуби, перша трепетна, четвертий когут, десятый день*.

Містоназывник

Правило 33. Слова, котрі уживаємо на писмі и у бесіді місто називників, звуться містоназывниками: **я, ты, ви (ун), она, оно, мы, вы, они.** Сесі містоназывники є ЛІЧНІ, бо замінюють називники для позначення лица: *Я, Русин Иван, родився у Ракошині. Ты, Петре, добрий хлопець. Она (Марія) сама отвічать за себе.*

Правило 34. Окрем личных містоназывників маємо и УКАЗУВУЧІ: **тот, тата, тото, тото; сесь, сеся, сесе; сякий, сяка, сякое, сякі; такий, така, такое, такі.**

Задача 29. Найдіть у читанці указувучі містоназывники и перепишіть у тийку.

Правило 35. Ищи маємо и ПРИСВОЮВУЧІ містоназывники: **муй, моя, мое, твуй, твоя, твое, твой, свуй, своя, свое, свой.**

Правило 36. Містоназывники ко? што? який? яка? якоє? чий?
чия? чие? чиї? звуться ЗВІДАВУЧІ.

Задача 30. Напишіть пять речень из звідавучими містоназывниками.

Правило 37. Є містоназывники НЕЎЗНАЧЕНІ: дако, дашто,
даякый, даякос, даяка, даякі, дачий, дачия, дачис, хотъ-ко,
хотъ-што, хотъ-який, хотъ-яка, хотъ-якоє, хотъ-які. Примір: Дашто
бы повісти, айбо ліпше измовчати. Дачії діти благі, а дачії нескорязні.

Задача 31. Складіть реченя из неозначенными містоназывниками.

Правило 38. Є и ОДМІТУВУЧІ містоназывники: нико, нич,
ничий,ничия,ничие,ничий,ниякый,ниякоє,ниякі,никотрі.

Правило 39. Личні містоназывники змінюються так, як
назывники, а звідавучі – як приложники.

Н. я	ты	вун (ун)	мы
Р. мене	тебе	його	нас
Д. мені	тобі	йому	нам
В. мене	тебе	його	нас
Т. мнов	тобов	ним	нами
М. мені	тобі	ньому	нас

Н. який	яка	твуй	чий	котрый
Р. якого	якої	твого	чийого	котрого
Д. якому	якӯв	твому	чийому	котрому
В. якого	яку	твого	чийого	котрого
Т. якым	яков	твойим	чийим	котрым
М. якому	якӯв	твому	чийому	котрому

П р и с л о в о

Правило 40. Слово, которое стойти при чинниках и пояснює Де? Коли? и Як? проходить дійство, звеся ПРИСЛОВОМ.

Правило 41. ПРИСЛОВО МІСТА отвітять на вопросы Де? (туй, там, усяди), Уткі? (утсі, удті), Куда? (туда, сюда, никуда, навперед, назад, довкола).

Правило 42. ПРИСЛОВО ЧАСУ означає час дійства и отвітять на вопросы: Коли? Як довго? (теперь, завтра, давно, недавно, потому, досі, доті, нигда).

Правило 43. ПРИСЛОВО СПОСОБУ означає спосіб, як щось одбуватися и отвітять на вопросы Як? Яким способом? (так, нияк, іншак, усяко, ни сяк – ни так, дуже, доста, слабо, живо, ліниво).

Задача 32.

- Выпишіть из читанки присловіа и определіть їх по місту, часу и способу дійства;
- отвітьте повними реченнями: Як учиться Іван? Як шиє сестра? Як лізе слимуш? Як тече ріка?
- заміняйте у задачі б) вопрос ЯК? на вопрос ДЕ? и дайте отвіт.
- Складіть текст, у якому были бы присловіа.

СЛУЖЕБНІ ЧАСТИ РІЧИ

Передназывник

Правило 44. Слова, которые стоять при назывниках авать при містоназывниках, суть ПЕРЕДНАЗЫВНИКИ. Од передназывника залежить закінчения назывника у Р, Д, В, Т, П змінниках.

Правило 45. Є передназывники ПРОСТИ и СКЛАДНІ. Прості: у, без, на, в, при, через, межи, з, из, за, про (для), под, подо, коло, подовж, нижче, при, перед, передо. Складні: з-пуд, из-пуд, помежи, попуд, довкола, понижсе, поззаду.

Задача 33. Выпишіть из читанки пред назывники и укажіть, из якими змінниками хоснувуться.

С о ю з

Правило 46. Союзами звуться слова, котрі складають єдно слово до другого авати одно речена до другого: и, й, а, тай, але, также, гибы, аж, бо, завто, што, обы, кобы, хоть, ни – ни.

Задача 34. Придумайте авати выпишіть речена из союзами.

Ч а с т и ц я

Правило 47. ЧАСТИЦЯ – слово, котре дає нам знати за добавочні оцінки и значения: лем, та, ци, айно, ньйт, бы, кобы. Приміри: *Та сядь ужсе и не говори. Ци буде файна година? Ньйт, не буде години. Най прийде до нас ваш Василь. Прийцов бы, айбо треба му быти дома.*

В о з г л а с

Правило 48. Для выражения усіх чувств (радости, смутку, жалю, болю, страху, зачудовання) є слова, котрі звеме ВОЗГЛАСОМ. Приміри: *O! Oh! Ax! Oй! Йой! Айу! Цым!*

До возгласів односиме и слова-оберненя до животных авати наподоблення їм: ціп-цип-цип, ко-ко-ко-ко, куш-куш, на-на-на-на.

Задача 36. Найдіть у тексті возгласы, подчеркніть їх и укажіть, які чувства выражени.

СЛОВО ЯК СИНТАКСИЧНА ЄДИНИЦЯ

Правило 49. Гадка (думка), выговорена словами авати написана на писмі, называється реченьом. Речена складається из слів. Першое слово у речених усе пишеся из великої букви. Напримір: *Земна куля заселена людьми дуже давно. Територія Подкарпаття на половину покрита хвойцями.*

Правило 50. У русинському языку є три виды речень: ствержовані, вопросительні и возгласні.

Речения, которое розказує за штось и має ствержовану гадку (думку), звеся СТВЕРЖОВАНЫМ. На күнци речена ставиме точку (.). Напримір: *У мене дві сестри. Учитися треба кождому. Трепеты посажені поздовж путя.*

Задача 37. Придумайте авать найдіть у читанці 3–4 ствержовані речения.

Правило 51. Речения, у котрому заключено звідання, называється ВОПРОСИТЕЛЬНЫМ. На күнци речена ставиме знак вопроса (?).

Напримір: *Ци красні наши русинські села? Ци висока гора Говерла? Што ся стало? Што нового у селі?*

Задача 38. Придумайте четыри звіdalьні речения за природу нашого края.

Правило 52. Речения, которое высловлює возглас, приказ, требования, называється ВОЗГЛАСНЫМ. На күнци ставиме знак возгласа (!). Напримір: *Петре, вернися! Завтра ушиткым треба быти у школі! Не отказуй старшому! Честуй свою родину!*

Задача 39. Придумайте авать выпишіть из читанки по дві ствержовані, вопросительні и возгласні речения.

Правило 53. У кожному речению є головні и неголовні слова (члены речения).

Головными суть: 1. тоті слова (члены речения), котрі отвічавуть на вопросы **Ко?** **Што?** Они звуться ОСНОВНИКАМИ. Напримір: *Прийшла осінь. Природа приготовляється до спочивку. Газди сівуть озиму пшеницю.*

2. Тоті слова, котрі указувуть нам на роботу основника, на його дійство, на його положення и отвічавуть на вопросы: **Што робить?** **Што робиться з ним?**, звуться ПРИСУДКАМИ. Напримір: Природа

спочивати. Жоны прядуть нитки. Діти идуть до школи. Люди моляться. Гори висяться.

Задача 40. Придумайте красні речена из основниками и присудками.

Вывод: Головними словами (членами речена) у речені суть основник и присудок. На писмі мы выділяєме їх подчеркovanьом: основник – єднов линійков, присудок – двома. Напримір: Сонце сходить. Ученик читає. Ріка тече. Небо захмарилося. Дерева зеленівуть.

Задача 41. Придумайте красні речена и подчеркніть у них головні слова (члені речена).

Правило 54. Речена, котре має лем основник и присудок, называется простым нерозширеным.

Правило 55. Речена можуть мати и булше слів. До даякых ставляться не такі вопросы, як до основника и присудка, а инишакі: який? яка? якоє? чий? чия? чие? кого? чого? кому? чому? де? коли? уткі? куда? и др.

Напримір: У зимі дні стали курткими. Ріка стала широка и глубока. Я узяла мамин плат. Звірька готовиться до зимы. Квочка нашла зернятко. Сякі речена є простыми розширеными.

Задача 42. Придумайте маленький текст из простыми нерозширеными и простыми розширеными речениями.

ФРАЗЕОЛОГІЯ

Задача 43. Подумайте над сими фразами:

«Прийшов под кліпа ока», «Живуть на ножах».

Поясніть каждое слово у фразах. Ци вы порозуміли дашто?. А тепер постараїтесь цілу фразу замінити єдним словом. Тепер ци розумісте значеня цілої фразы?

Подказка: «Под кліпа ока» значить «скоро», «Живуть на ножах» – «ворогувутъ».

Правило 56. Окрем слів из своїм конкретним (прямым) значеньом, из котрих складаєме речена, в русинському языку є и сложніші языкові единиці – готові выражы, котрі складавуцца из дакулькых слів. У сих выражах окремішні слова утрачавуць свое прямое значеня и приймавуць переносное значеня.

Сякими выражами и реченями заниматься фразеологія, а они самі звуться ФРАЗЕОЛОГІЗМАМИ.

Задача 45. Поясніть значения, замініть їх подходящими словами:

Коли говорить, та курить му ся под носом.

Лем людьом очи дере.

Говорить, што му в рот лізе.

Заязвав собі світ.

Землю здерла и не найшла гроши.

Повім ти, айбо держи язык за зубами.

Скоро протяг ногы.

Лем му пяты блиснули.

СЛОВО ІД УЧИТЕЛЮ

Честовані учителі!

Беручи в руки сесю русинську Практичну граматику, не забывайте, ош Вы учите не саму граматику, а красну русинську бесіду. Граматика лем поможе Вам у сьому.

Для практичної роботи до граматичних правил подбираєте красні слова, из яких складуйте розумні речена.

Най Ваші діти учать напамясть стихи, крылаті фрази, цитаты из книжок розумных люди; най розказувуть русинські казки. Сим они избогатять, примножать словарный запас, подоймуть культуру свої бесіди, ліпше упознавуть довколишній світ.

Ведіть своїх діти у природу, источник красоты, учіть їх упозиціюватися у єї красу. Ушитко, што видите у природі, обертайте у красні слова, такі красні, як сама природа. Най діти ушитко опишуть: звуки, шумы, запахи, фарбы, дерева... Сесе пробудить у діти емоційні, естетичні, смыслові одтінки рідного русинського слова. Коли діти учувутъ у собі красоту языка, то звикнутъ до його чистоты и образности.

Культура бесіди, як усі знаєме, – то є зеркало духовної культури человека. Русинська бесіда стане головним чинником облагорожовання діточих чувств, душ, думок. Для сього научіть діти уживати у бесіді епітеты, синонимы, метафоры. Подготовте діти до розуміння, ош на русинському языку мож высловити усякі думки.

Навчальне видання

Склади:
Михаїл Алмашій,
Михаїл Молнаръ

Слово за словом

Практична граматика
русинського языка
для недільної народної школи
(2-3 цвіт)

Видання перше

Русинською мовою

Редактор В.Падяк

Алмашій М., Молнаръ М.

A51 Слово за словом: Практична граматика русинського языка для недільної народної школи: 2-3 цвіт.- Ужгород: Вид-во В.Падяка, 2004.- 24 с.

ISBN 966-7838-71-4

ББК 81.41

УДК 811.161

Підписано до друку 21.09.2004 р. Формат 60х84/8. Умов. друк. арк. 3,0. Тираж 800.

Друкарня ТОВ "Борнео"
Ужгород, вул. Лермонтова 25 а.